

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Anden Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 116. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030266390688.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Ham skal din hellig Arm med Troen fast opholde,
Oc med din Naadis Kraft, slig Aandens Styrke volde.
Saturnus gammel Mand hâer hand her længe været,
Oc slidt baad' ont oc got, sin tiid dermed fortæret.
Hans lange Lefnits tiid hâer du ham eene gifvet,
Som baade korte kand, saa oc forlænge lifvet.
Den blanke *Jupiter*, staaer hand med Spiir oc Krone,
Oc højt sit Hofved bær, vil ingen Mand forskaane:
Den Krone du ham gaf, stak ham den Spiir i Haande,
At hand med Lov oc ræt, skal styre dine Lande.
Om den røød-klædde *Mars*, med Hesten kæk oc modig,
Een anden Herres Land skal giøre saar oc blodig:
Da skalt du Herre sterk hans Banere self føre,
Oc lære self hans Haand den Klinge ret at røre.
Skal Soolen røøde-guul den Bondes Ager klæde,
Udlocke høød oc Korn oc heele Landet glæde:
Du det befale maat som Jordens grøøde fremmer,
Oc frem for *Salomon* den lillie berømmer.
Om *Venus* Kaaber-klar skal ej hvert øje blænde,
Oc den forlorne Søn til Helfvede nedsende;
Du, du skalt hindre det, for hannem Vejen hugge,
Oc med din hellig Aand hans Hierte ret beskygge.
Skal ej *Mercurius* den Kiøbmand slet forføre,
At giøre Næste siin, det hand ej vilde høre,
Da skalt du Herre Gud, hans Sind fra Mammon drage,
Oc med Oprictighed hans Hierte self indtage.
Som Maanen af oc til, nu voxer, nu forringis,
Saa ocsaa Kirken din, lidt trifvis, mest betvingis:
Men skal hun Sejer faa', oc eengang stadig blifve,
Da skalt du det formaa, det Spil alleen' at drifve.
Des dig det Himle-Choor, oc den Planete-skare,
De ofver Himle-Vand oc Firmament det klare:
Des baade Kuld oc Frost, des Luu' oc Ild den røøde,
Des deilig Sool-skin dig, med Damp oc Regn hin bløøde;
Des dig baad' hagl oc Snee, dig Still' oc Stormen ære,
Alt hvad i Luften er, dig Tak oc Priis hiembære.